

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie mianowania [niejawne]⁽¹⁾ na stanowisko kierownika wydziału [niejawne] przedstawicielstwa Unii Europejskiej w Japonii oraz decyzji oddalającej kandydaturę skarżącego;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia ogłoszenia o naborze.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a także art. 1d statutu.

⁽¹⁾ Dane niejawne.

Skarga wniesiona w dniu 25 kwietnia 2018 r. – Makhlouf / Komisja i EBC
(Sprawa T-260/18)
(2018/C 240/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Rami Makhlouf (Damaszek, Syria) (przedstawiciel: adwokat E. Ruchat)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi strony skarżącej za dopuszczalną i zasadną;
- w konsekwencji zasądzić od Unii Europejskiej, strony pozwanej, na rzecz skarżącego kwotę 6900000 EUR wraz z odsetkami tytułem naprawienia poniesionej szkody;
- obciążyć stronę pozwaną całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia przez Komisję art. 17 ust. 1 TUE oraz art. 13 ust. 3 i 4 Porozumienia ustanawiającego EMS w ten sposób, że nie dopilnowała ona zgodności Protokołu ustaleń z dnia 26 kwietnia 2013 r. z prawem Unii.

2. Zarzut drugi, dotyczący nadużycia władzy oraz naruszenia art. 17 karty praw podstawowych przez EBC poprzez wykorzystanie kompetencji w dziedzinie polityki monetarnej w celu narzucenia Eurogrupie i rządowi cypryjskiemu szczegółowych zasad restrukturyzacji banków.
3. Zarzut trzeci dotyczący pozbawienia własności mienia skarżącego bez słusznego odszkodowania.

Skarga wniesiona w dniu 26 kwietnia 2018 r. – O’Flynn i in./Komisja

(Sprawa T-270/18)

(2018/C 240/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Michael O’Flynn (Cork, Irlandia), Paddy McKillen (Dublin, Irlandia) i David Daly (Malahide, Irlandia) (przedstawiciele: M. Cush, SC, D. Hardiman, Barrister, P. O’Brien i D. O’Keeffe, Solicitors)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2018) 464 final z dnia 25 stycznia 2018 r. [SA.43791(2017/NN)]⁽¹⁾ w zakresie, w jakim Komisja nie podniosła w niej zastrzeżeń w odniesieniu do zarzucanej pomocy przyznanej na rzecz i za pośrednictwem National Asset Management Agency (NAMA) lub ewentualnie nie uznała, że taki środek stanowił pomoc;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztami dodatkowymi w stosunku do niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że pozwana powinna była wszcząć formalne postępowanie wyjaśniające zgodnie z art. 108 ust. 2 TFUE.
 - Skarżący podnoszą między innymi, że nie wszczynając tego postępowania, pozwana naruszyła uprawnienia proceduralne przysługujące skarżącym na podstawie art. 108 ust. 2 TFEU oraz zasadę dobrej administracji, zważywszy, że naruszyła ciążący na niej obowiązek przeprowadzenia sumiennego i bezstronnego badania w przedmiocie zarzucanej pomocy.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistych błędów w ocenie.
 - Skarżący podnoszą, że pozwana dopuściła się oczywistych błędów w ocenie, gdy wydała zaskarżoną decyzję, w tym wówczas gdy uznała, że skarżący nie powołali się na wykorzystanie pomocy niezgodnie z przeznaczeniem, podczas gdy takie twierdzenie zostało wyraźnie sformułowane w pkt 5.25 ich skargi do Komisji. Skarżący podnoszą też, że przeprowadzona przez pozwaną ocena działalności NAMA jest niewystarczająca pod wieloma względami.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że pozwana nie przedstawiła uzasadnienia.
 - Skarżący twierdzą w tym względzie, że pozwana nie przedstawiła uzasadnienia lub nie przedstawiła odpowiedniego uzasadnienia zaskarżonej decyzji, gdy w szczególności nie wyjaśniła adekwatnie lub nie wyjaśniła w ogóle lub nie wyjaśniła w sposób podlegający weryfikacji podstawy swej zgody na przedstawioną przez NAMA metodologię dotyczącą określenia rentowności projektów budowlanych.